

Bezinningsavond voor het Heilig Avondmaal –

zaterdag 31 augustus 2019

“Ik zal gedenken”

Uit het formulier:

Laten we nu vervolgens ook overdenken met welke bedoeling de Heere voor ons het Avondmaal heeft ingesteld, namelijk dat wij dit doen tot Zijn gedachtenis [Luk.22:19]. Wij zullen Hem op de volgende wijze gedenken.

Uit de Bijbel: Psalm 77

Enkele overwegingen bij het gedeelte uit het formulier

Om ‘tot onze hulp en troost’ het Avondmaal des Heeren te houden, zijn twee dingen nodig: een eerlijke zelfbeproeving én Gods bedoeling met het Avondmaal voor ogen houden. De zegen en de rijkdom van het Avondmaal ontgaat je als je een van deze twee dingen vergeet. Vergeet je de zelfbeproeving, dan kun je met de verkeerde houding of zelfs in ongeloof aangaan en doet het ons geen nut. Vergeten wij het *doel*, dan kijken we aan het Avondmaal de verkeerde kant uit.

De Heiland Zelf is heel duidelijk geweest over de vraag waarom/waartoe wij Avondmaal vieren: tot Zijn gedachtenis = om aan Hem te gedenken. Het doel van het Avondmaal is dus geen zelfpresentatie van de gelovige, niet om aan onszelf te denken. Het ‘voorwerp’ van het geloof is ook het ‘voorwerp’ van het Avondmaal: Jezus Christus. Waarom? Omdat het geloof leeft uit Christus en wat Hij gedaan heeft. Omdat het geloof daar steeds weer bij bepaald moet en wil worden.

Het gedenken is één van de drie aspecten van het Avondmaal. In het gedenken richten we ons op het verleden. In het verkondigen van Zijn dood richten we ons op het heden. En in het verwachten richten we ons op de toekomst (J.P. Versteeg).

‘Gedenken’ is een bijbels woord. In het verleden zijn door de Heere grote daden verricht. In het OT denkt men dan aan de uittocht uit Egypte, de tocht door de Rode Zee en de Jordaan, de intocht in Kanaän. Israël wordt vaak opgeroepen om deze daden van de HEERE te gedenken, bijv. door het vieren van de feesten.

Het gedenken is vooral van belang als het geloof aangevochten wordt. In Psalm 77 lijkt het alsof de Heere veranderd is, niet meer genadig is. Totdat Asaf gaat gedenken. De HEERE heeft Zijn macht en genade in het verleden getoond. Zal Hij veranderd zijn? En mogen wij niet nog steeds leven uit wat Hij lang geleden heeft gedaan?

De Heere Jezus zegt nu dat het Avondmaal tot Zijn gedachtenis is: Gods nieuwe daden in Zijn dood en opstanding moeten gedacht worden. Het zijn feiten, heilsfeiten, waarin ons heil verankerd ligt. Het ligt niet verankerd in onze daden en feiten, maar in de Zijne.

Door het gedenken eigent de Heilige Geest ons het heil weer toe. Door het gedenken (anamnese) gaan de heilsfeiten de onheilsfeiten tegenspreken.

Daarom is het tegenovergestelde zo gevaarlijk: *vergeten* wat Hij heeft verricht. Dan zakt het geloof helemaal weg.

In het Avondmaal worden we teruggeworpen op wat eenmaal op Golgotha is geschied. Dat heeft alle betekenis voor het heden. En daarom overdenken we in de voorbereiding die feiten, m.n. de lijdens- en stervensgeschiedenis van de Heere Jezus.

Om te bespreken

- 1. Op welke momenten denkt u sterk aan het lijden en sterven van de Heere Jezus? Wat betekent dat op die momenten voor u?*
- 2. Wat gebeurt er als we het Avondmaal niet vieren met het doel waartoe Hij het heeft ingezet? Wat voor gebeuren wordt het dan?*

Uit de liedschat van de Psalmen:

Psalm 77 : 6 en 7

Psalm 105 : 3 en 5

Uit de liedschat van de kerk:

Jezus ga ons voor

Jezus, ga ons voor
Op het levensspoor;
Doe ons als getrouwe leden
Volgen U op al Uw schreden;
Voer ons aan Uw hand
Tot in 't Vaderland.

Zou 't ons bang vergaan,
Leer ons vast te staan;
Doe ons in de bangste dagen
Nimmer over moeiten klagen;
Want door smarten heen
Vinden w' U alleen.

Moet onz' eigen baan
Door veel diepten gaan,
Zijn w' om and'rer leed bewogen,
Och, stel Gij ons dan voor ogen
't einde, dat ons beidt,
Waar G' ons henen leidt!

Richt ons leven lang,
Jezus, onze gang;
Voert Gij ons op ruwe wegen,
Geef ook daar Uw hulp en zegen;
En aan 't eind der baan,
Laat ons binnen gaan.